

Se ven
à
crits
2
QUARTOS
per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos
2
QUARTOS
cada
ballada

LA SARDANA

PERIÒDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÀ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÈNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

LOS REYS

Agafar la ploma, escriure 'l títol del present article y agafarme un suhor fret tot ha sigut á un temps.

¡Los reys! tot just ara 'm ve á la memoria que l'any passat, per aquesta mateixa diada, vaig voler escriure un article sobre 'l mateix tema en *La Teula*, periòdich que publicavam quatre gats dels frares per distreure l'humor y la gana, y va costarnos cara la coca, perque 'l senyor Fiscal de imprenta sembla que s'hi va fixar, de pet denuncia al *canto*, y aquella concessió va costarnos la friolera de xexanta setmanas de penitencia.

Ves ara qui es que s'atreveix á ficar lo nas altra vegada en lo mateix forat. Ja es vritat que ara tenim un govern molt més *lliberal*, tant, que á forsa de sentirho dir casi m'ho he arribat á creure.

Aixís es que, mirant de posar los peus ben plans, procuraré no més que dirlos quatre cosas de las molts que hi ha en lo mon á las quals se donan lo nom de rey, á pesar de que ni tenen ministres, ni cobren de cap llista civil ni per civilisar, ni demanan quintas, contribucions, etc., etc.

En primer lloch mireus lo rey del ajedrés. Prou te importancia, perque tot se fa per ell. Res importa que 's perdin los infelissos peons, que com á més petits casi sempre son los primers en ser sacrificats; no hi fa res que 'ls caballs se destrossin ó que las torres se perdin; poca cosa significa fins que 'l mateix rey se quedi viudo, es á dir, que perdi la seva dona: lo cas es salvar á n'ell de la partida, perque ell ho es tot. Donchs á pesar de tota aquesta *majestat*, es un rey completament inofensiu, que no 'ste noticia de que may hagi declarat guerra á ningú, ni s'hagi atentat contra sa vida, ni cap mare per ell plori á son fill.

També son pacífichs los reys de las cartas, pero no tan inofensius, puig com de vegadas aquells reyots serveixen per mals jochs, no es cosa nova veure com un rey de bastos y de espasas llensa á perdre una fortuna per un as de oros ó per una sota de copas. Sols tenen la gran

ventatja de que no més fan mal á qui 'ls busca. ¡Tot aixís menos mal!

¡Los gegants! Aquestos son los reys de la canalla, que diverteixen sempre que surten á passeig, que may van en cotxe per no atropellar á ningú, y que mentres s'aguantin drets no fan mal á cap persona.

Lo ví es lo rey dels bigayres; á n'aquest punt es un rey que... mal llamp que 'l baldi.

Un Tenorio lleig y tonto pero ab bossa ben provehida es lo rey de las xicotas, perque totas somian sempre ab riquesas, puig ja se sab que per l'amor las donas prefereixen sempre pessa llarga y bona bossa.

¿No heu sentit dir may á una mare quan lo seu fillet fa alguna entremaliadura esqueixant una nina ó posantse una cara plena de sopas mireus *lo rey de Espanya, lo rey del mon, lo fill de un rey*, y altres títols de la mateixa categoria? Donchs es perque aquell es lo rey de casa.

Quan se veu algú que va tibet y orgullós sens mirar ni cuydarse de los que creu son inferiors á n'ell, s'acostuma á dir que te un rey al cos. ¿Per qué ho diuhen?... ¿Per qué?... Gura, gura, que 'l Fiscal guayta.

Los reys de aquestos dias ja se sab quins son. Juguinas inofensivas per la canalla, que están molt satisfets dels reys perque 'ls portan regalos, y ho estarian tota sa vida si sempre se portessin de aquell modo.

¡Lo rey del mon! ¿Qui es que no coneix lo rey del mon? Prou que ho diu aquell diable de la célebre ópera de Gounod:

Dio dell' or
E del mondo signor

Sí, lo diner es lo rey del mon. ¡Quants n'hi ha que son tinguts per honrats, que sens l'amparo d'aquest rey potser arrastrarian grillet! ¡Y quants n'hi ha que passen per aquesta vall de gana com un zero á la esquerra, que si no los hi hagués fet traició lo rey del mon foran *lumbreras* de la patria y celebritats universals? ¿Y quants reys no hi ha que per lo rey del mon..... alto, noy. ¡Dimoni de lley de imprenta!... ¡Tindrè de menjar cúas de pansa!

Al altre los reys li han portat..... au, au, au! gira full y no t'emboliquis.

¡Lo rey dels bolets! Be prou que 'l coneixen vostès mateixos. Es aquell de la baronesa dels banys de assiento, de las húngaras de Paris, en fi, l'héroe del as d'oros, dels escándols, y 'l rey platónich dels catòlichs, apostòlichs y romans *enragé*.

¡Lo rey de la broma! ¡Lo Carnestoltas! De aquest si que no crech que ningú se 'n queixi per las sevas tiranías. Fins la quitxalla s'hi diverteix, anant pe 'ls carrers ab la camisa fora de las calsas, una escombra al coll, lo barret de miliciano del gueto ó la casaca del avi. Aquest sí que es un rey ben demócrata.

¿Y 'l rey dels reys? ¿No 'ls sembla que la mort, que deu ser lo revolucionari més gros, perque tot ho iguala, es un verdader rey de reys, puig que tot ho avassalla, sens trevas ni contemplacions ni privilegis, com ja 's diu de ella que

Tant hi cau lo rey y 'l papa
Com aquell que no te capa?

Donchs bé; si un revolucionari es rey de tots los reys haguts y per haber, ¿no pot considerarse que... alto, alto. ¡Dimoni de pensament! May me recordo de la lley de imprenta ni de don Mariano. ¡Ditxosa memoria! ¡Quan jo dich que tindrè de menjar cúas de pansa sempre que vulgui agafar la ploma!

Ja veurán, senyor lectors. Aixís com jo giro full, girintlo també vostès, y mirantse la lámina, perque veig que á pesar de no haberme sortit dels ninots aprobats ja per la previa censura gubernamental, també podria reliscarhi, y malehidas las ganas que tinch de donar feyna al senyor Fiscal ni al Tribunal de Imprenta, que per mi desitjo estigan tants anys en vaga com periòdichs se publican al mon y lleys de imprenta pugan ferse ó inventarse desde Madrid á Pekin.

Ab aixó, lectors, ja ho saben; agafin la lámina, y bona nit y bon' hora, que jo no estich per brochs.

GIMNÀSTICH

LO PRESONER

Molts ruchs que tenen llana al clatell
y altres fulanos molt reverents,
diuhen que á Roma tenen un pres
que s' alimenta sols de pa sech
y quatre pallas per dormir te.
Mes los que tontos no son pas gens
y no menteixen com certs pillets,
diuhen (y ho saben ben be del cert)
que 'l tal subjecte que tots sabem,
es una mena de presoner
que se la passa més be que un rey.

—¡Alsa pilili!
¡Votoanell!
¡També voldria
ser pres com ell!

Per presó 'l pobre rich palau te,
que pot deixar-lo y aná á passeig;
criats y patjes te á son servey,
que lo qu' ell mana fan al moment;
richs vestits porta y en trono seu.
Y tan poqueta llibertat te,
que fins predica contra 'ls governs
més poderosos del Univers,
si 'l pas segueixen del sant Progrés,
y ningú 'l repta ni li diu res.

—¡Jo 't floch! ¡Caratsos!
¡Quin presoné!
¡Ser pres voldria
com ell també!

Dels llanuts mansos del mon enter
recull lo pobre molts mils dures,
y com si cosa rara ell sigués,
homes y donas de tot arreu
tan sols per véurel gastan diners.
A sa presència com bons anyells
la testa abaixan, y plens de fe,
després de oirne sa veu, ben prest,
tots ¡ay! li bésan... ¡bésan lo peu!
Y al despedirse del presoner,
pera mofarse del rey Humbert,
cridan ab rabia joves y vells:
«¡Visca lo papa! ¡lo papa-rey!»

—¡Mosca! ¡Macatxo!
¡Vaya un aucell!
¡Tothom voldria
se' un pres com ell!

F. LLENAS

SALTIRONS

La catedral de Barcelona es un planter de
bisbes en tota forma.

En un tancar y obrir d' ulls han sortit
d' aquesta basílica una pila de canonjes per
anar á conduhir lo remat, y si no fos perque
desseguida s' omplan las vacants, arribariam á
quedar sense qui cantés las alabansas de Deu
en la catedral.

Ara hi ha hagut competencia entre 'l secreta-
ri del bisbe y un canonje, y ¡plaf! lo canonje
ja es bisbe perque, segons diu el *Correo Catala-
lan*, ha tingut més influencia.

Pero vamos, no desanimarse que Deu pro-
vehirá y tots dos serán bisbes. ¡Malehidas pas-
sions humanas!

Aixó s' entent si no s' hi fica la bruixa del
Progrés per entremetij y fa de las sevas.

Lo ministre de Cultos de Fransa, després de
obligar als bisbes á demanar permís pera sor-
tir de casa, 'ls ha dirigit una circular manant-
los que sometin sos escrits á un exámen avants
de publicarlos.

M' agrada l' intenció, pero es massa feyna.

¿Hi ha res més senzill que no donarlos cap
calé?

Es l' única manera de posar freno al furor
episcopal.

Tenim lo sentiment d' anunciar á nostres
lectors la mort de D. Joseph Maria Pamies
ocorreguda á Reus en los últims dias del any
passat.

Fou un infatigable propagandista del matri-
moni civil, y tothom sab que 'l peu que va pen-
dre aquesta institució en Reus, influí poderosa-
ment en lo resto d' Espanya, podentse dir,
per consegüent, que 'l senyor Pamies fou un
dels que més varen contribuir á la destrucció
de la unitat religiosa, per lo qual mereix un
recort de tots los amants del progrés.

Nos creyém en lo cas de fer observar á un
apreciat colega local dedicat á la ensenyansa, que
per la propaganda de las sevas ideas no deu
haber de pendre cartas en las qüestions que te-
nen entre sí las diversas agrupacions lliberals,
ni ménos servirse de frases calumniosas que
altres han inventat en l' apassionament ó l'en-
veja, com fa en son últim número ab l' article
titolat «Guerra sorda.»

Cada agrupació lliberal te 'l seu ideal y la
seva línia de conducta, moltes vegades oposa-
das entre sí, pero totes tenen un punt de con-
tacte y d' unió qu' es lo desitj de destruhir certs
destorbs fills dels sigles de tiranía, y en espe-
cial de sustreure la ensenyansa de las garras del
clericalisme; sobre aquest terreny comú pot
traballar extensament y fer una obra molt pro-
fita per 'l progrés, pero si 's surt d' ell pera
ficarse en las qüestions que no son del seu do-
mini sols pot obtenir per resultat lo crearse
enemichs entre aquells ahont deuria cercarhi
forsas.

Per las festas que s' han fet á Vilanova, lo
senyor Vallés y Ribot, ex-diputat constituyent
per aquell districte, va regalar un magnífich
pendó ab la inscripció catalana al coro *Unió
Villanovesa*, quals individus potser sens ex-
cepció son tots federals, y més trempats que un
ginjol, com se sol dir.

Que per molts anys un y altres.

Ja s' han publicat las llistas dels joves que
aquest any poden prepararse per anar á menjar
ranxo.

¡Si demunt dels espanyols no hi plouhen
sino felicitats!

Han comensat á publicarse dos nous perió-
dichs en Barcelona: *L' Aveny* y *El Embustero*.
Salut y pocas ensopegadas.

La Porra se n' ha anat al cel voluntariament.
Home de Deu, al ménos podia morir ab
honra. Apretar un xich, denuncia al *canto*, y
se li donava terra sagrada.

De tots modos consti que ho sentim.

Lo rector de Vilabertran, cridat á acompa-
nyar lo cadavre de un individu de la societat
de socorros, al veure que 'ls companys del di-
funt ostentavan lo pendó de la societat ab lo
triángul y 'ls lemas Llibertat, Igualtat, Frater-
nitat, va girar cua tot amohinat cap á l' iglesia,
dihent que no acompanyaria cap mort mentres
fos acompanyat de aquells símbols masónichs.

Per aixó l' enterro se va fer, quedant demos-
trat una vegada més que 'ls capellans no son
absolutament necessaris ni aquí ni en lloch
per aquestas cosas y moltes d' altres.

Entre tant *El Ampurdanés*, que dona la no-
ticia, acaba del següent modo, referintse al tal
rector:

«¿Es cert que casi diariament reb *visitas* de
duas donas, una del mateix poble y altra de

Figueras? ¿Encara no 'n te prou ab sa jove ma-
jordona?»

S' ha publicat un llibre á proposit de las con-
gregacions expulsadas de Fransa l' any passat,
del qual treyém los següents consoladors datos:

Lo número de religiosos que han tingut de
tocar 'l dos de la vehina república, pertanyents
á 38 distintas congregacions, son 5643; y las ca-
sas religiosas dessembarasadas ab tal motiu,
son 261.

Dels 5643 congreganistas, 239 benedictins,
240 oblats. Los restants pertanyen á una pila
de congregacions, entre las que hi figura la de
la *Santa Faccia*.

Ja s' han suprimit las rifas setmanals de Bar-
celona.

A nosaltres aixó 'ns sembla molt bé, perque
som enemichs acerrims de tota mena de joch,
encara que sia *legalisat* oficialment com ho
eran las rifas.

Pero quan lo govern que las suprimeix ho
fa perque no se jugui més que á casa seva, me
sembla que ve á ser com aquell que vol cobrar
lo barato de tot lo dolent ó suprimirho ó com
lo lladregot que denuncia un *compinche* perque
no li fassi la competencia.

Acabo de llegir en un periódich que un tal
Martos Jimenez es demócrata - dinástich - ca-
tòlich.

Després que diguin qu no adelanta la medi-
cina ab tals receptas.

Mireu qu' es prou; may podrém sortir de
las costums rutinario - reaccionarias dels anys
de la picó.

Jo no entench cóm es que lo petitonet arcal-
de de Vich s' ha posat á la barretina fer tancar
las tabernas á las nou y 'ls cafés á las deu,
amenassant enviar de *passo* cap á la Corunya
als que trobi dintre tals establiments.

Si 'l café y la taberna fossin los criaderos de
la llana de Vich no hi tindria res que dir; ¡mal
no 'ls deixessin obrir may!

Tenim entés, ademés, que fins s' ha montat
una especie de *guardia pretoriana* per fer cum-
plimentar la tal arcaldada.

¡Home, senyor Vernís! ¿que no podria dedi-
car la seva activitat y 'ls quartos del comú á
cosas més útils?

Mal fos en cremar sabatots perque 'l fum
ofegué á tantíssims d' escarbats com pululan
per los carrers de Vich.

Habém rebut la següent convocatoria:

«Obrers de Barcelona y sos entors:

«Vos convoquem á un meeting que tindrà
lloch á las 9 del matí, del divendres 6 del cor-
rent, en lo teatro del Bon Retiro, plassa de
Catalunya.

«Lo meeting te per objecte propagar en pró
de la mellor línia de conducta que li convé se-
guir á la classe obrera, pera mellorar las con-
dicions del Trabay y Emanciparse; línia de
conducta proclamada per 230 seccions ó socie-
tats obreras d' Espanya.

«Obrers de Barcelona y sos entorns: ¡NO HI
FALTEU!

«Salut, Autonomia, Federació y Colecti-
visme.

«Barcelona, 2 de Janer de 1882.—La Co-
missió.»

S' ha posat á la venda la tan celebrada paro-
dia del drama de Pitarra *Cercol de foch*, tito-
lada *Cercol de bota*, y escrita per D. Joan Mo-
las y Casas. Está molt ben impresa, val no mes
que dos rals y se ven en totas las llibrerías y
algun kiosko. Si volen ferse un tip de riurer,
ja ho saben.

LA NIT DELS REYS

Tothom diu que 'ls reys venen,
que ja n' han arribat;
jo dich: Com ne vingueren
també se n' anirán.
Que van en comitiva
montats en llurs caballs
com pe 'ls temps de velluras
sent festa pels infants.
Que blanchs y negres forman
lo gran séquit reyal,
y com costums de festa
joquinas van donant.
Mes jo, que no soch nen,
sino que soch ja gran,
no estich pas per joquinas
que drets demano ja.
Jo vull lo que 'm pertoca
per dret ja fa molts anys,
jo vull donchs de ma casa
la santa llibertat.
Avuy las sabatetas
tindrè en lo finestral,
per veure si aquets reys
en mí pensan encar;
y al despuntar l' aubada
del jorn que seguirá,
me n' aniré joyós
á veure 'l que han deixat.
Y si per cas ne restan
tan vuydas com avans,
diré que los reys d' ara
en mí no pensan ja.
Qu' es cosa de velluras;
que sols es per infants;
que aixís com ne vingueren
també se 'n anirán.

PINTOR DE VILANOVA

TAFANERÍAS

El Motin comensa la secció de *Flors místicas* ab las següents ratllas:

«¿Necessita algú de vostés convéncers de que la ganduleria es mare de tots los vicis? Donchs allà va la proba.

»Enfeynats los meus capellans aquestos dias ab las obligacions de son empleo, ni han tingut temps pera cometre accions punibles.»

¿Vol dir, estimat colega, que ho creu aixís? ¡Ca! home. Ni 'ls mils.

La feyna dels capellans, quan ne tenen més, no sé ab que compararla de tan magre.

¿Vol trobar un motiu mes justificat pera probar la escassés d' atentats al pudor aquestos dias?

Donchs es molt fácil.

Recordi que som en temps de fret y que la temperatura del Janer deu obrar en l' home (los capellans també son homes) en sentit invers que ab los gats.

Veliaquí tot.

¿No han sentit dir res? ¿No ho saben alló del Hospici?

Mirin; un servidor per enterarlos de tot lo xiu xiu del mon, trech lo cap á la finestra del pou (quan no vaig á murmurar á la sagristia) y sé totas aquestas noticias.

Ara 's diu que una d' aquellas monjetas francesas de la Casa de Caritat se confessava ab un fadrí fuster y...—no ho fassin corre,—la monja es cap á París.

No hi trobo res de particular en aquest viatge.

Pero, ¿per qué hi deu haber anat? ¿Qué no está bona?

Ja ho diuhen qu' estava grogueta.

¿Que tornarà després?

¡Pobreta! Si que l' han ben fumuda.

Un subjecte nos demana que l' enterém de cóm estant de cobro los *inglesos* que va deixar una tristement célebre llibreria religiosa de Barcelona.

Nos ha de dispensar l' individu preguntón. Es un negoci no gayre net sobre 'l que tenim entés hi ha molt paper sellat plé de tinta.

Pot ser 'l senyor bisbe 'n donaria rahó.

¡Com es cosa de capellans!

—Han vist á qui han nombrat bisbe de Vich?

—Al canonje Morgades, persona de gran... ¿qué? Influencia, disposició, talent, fervor relligiós, etc., etc., etc.

—¿Y qué més?

—He sentit celebrarlo com á aficionat á la *cervesa*, y fins diuhen que n' ha arribat á estar malalt.

—¿Cóm pot ser?

—Perque la bebia ab un got llarch y prim de paper de color.

—¡Ah! ja entench. Influencias químicas.

—Ja cal anarhi ab cuidado en la terra de las llangonissas, porque 'l picant del pebre es dolent.

¿Es cert que contra las lleys y l' higiene 's consenten tots los dias quatre ó cinch missas de cos present?

Es un diari local qui ho diu, porque si no no 'n sabriam res; com nosaltres no aném may á missa...

Una familia treballadora se 'n va á trobar lo rector de Cornellá y li demana per favor y pagant si volia deixar veure lo testament d' un difunt de la familia.

Lo rector ab cara de tres deus y com si no hagués cobrat lo socorro, contesta que hi tornin un' altra hora, que tenia de dinar y estava cansat.

Y prega d' aquí, prega d' allá, no hi valgué dirli que eran treballadors y de fora població. No volent més músicas los hi planta la porta pe 'ls bigotis y llestos.

Qualsevol diria, en vista de tal procediment, que 'l pobre sotana es un carlinarro com una casa.

¿Vos sembla, lectors, si valdria la pena de obrir una suscripcioneta pera regalarli un *Tratado de Urbanidad y buena crianza*?

Y tornemhi ab Cornellá.

¿Podria dirnos algú si es veritat que un jove net del coro relligiós y una minyona de las Hijas de María temps enera se donaren cita per anar á resar junts al altar del St. Cristo?

¿Y es veritat que la minyona comparegué molt dematí al punt indicat y ab gran devoció abressá un bulto que tal vegada ella pensaba qu' era 'l corista? ¿Y es cert que la xicota va trobá una barba tota raspada com d' un home entrat en anys que li feu comprendre que s' havia equivocat?

Traduhim del *Motin*:

«Lo 30 de Deseembre de 1870 morí 'l general Prim.

»Devant de la historia, més cobarts que 'ls vils que assassinaren son cos, apareixerán los que han venut sas ideas.»

Qui siga confrare...

EPÍGRAMAS

Jo coneix un tal Corrons
que, quant lo veig pel carrer,
sempre 'm diu:—No tinch diner
pero tinch *obligacions*.

En Francisquet Montagut
es un xicot molt tronera;
avuy l' havia perdut
y al últim l' he vist, tot brut,
á dins de la *carbonera*.

A. FARIGOLA

ENTRETENIMENTS

XARADAS

La *total* diu á n' Pep
que 's posi be la *dos hu*
perque ara ja fa fret.

Lo DRACH

—Tot, ¿que *prima* sis pessetas
per poderme comprá' uns sochs?

—Li dich *dos* que no, Tuyetas.

—Es que jo...—No estich per brochs.

ANAGRAMA

Lo mal que tinch als *total*
á mi 'm sembla que 'm prevé
de du 'ls peus *tot*, ó del salt
que l' altre dia vaig fé.

Q. ROIG

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª Ga-lli-na 2.ª En-llás

SINONIMIA: Canti

A N U N C I S

RESTAURANT Y TABERNA

DINASTICH-DEMOCRÁTICA

Se fanguisols polítichs condimentals ab la profitosa salsa del desvergonyiment y del *Qui no te pá molts se 'n pensa*.

Se recullen recados per allistar als farts que pretenen menjar *ranxo nacional* á qualsevol preu.

Nota.—Está prohibit á tothom parlar de conseqüencia.

SABATAS DE SIMOLSA

A PREUS DE FÁBRICA

Se 'n trobará un gran sortit en lo carrer de la Flor del liri, entresuelo fosch.

No serveixen per anar per la montanya, pero son molt útils per dintre una sagristia.

Nota.—Als que acreditin tres mesos de serveys en las filas del héroe del As d' oros se 'ls fa una rebaixa.

PER CURAR LO MAL DE COR

ELIXIR CASTELAR

Interessant á tots los revolucionaris arrepen-tits y demócratas de pega.

En lo carrer de las Magdalenas, de teuladas en amunt, s' hi trobará lo mencionat elixir propi per fer evolucions y exercicis de fantas-magoria política.

Lo depósit ha quedat obert desde 'l dia 3 de Janer.

Marca de fábrica: Uua cotorra ab barret de copa y espardenyas, guants y en mánegas de camisa.

GUILLOTINA

Se desitja trobarne una que hage fet lo seu servey per ensajar d' aplicarla ab vapor.

Informarán: Plassa de la Revolució *Bassar del Progrés*.

CORRESPONDENCIA

Nebot del oncle. L' article va bey ojo en los demás á reliscar, que encara tenim fiscals. Gracias també per las noticias de l' altra carta. || J. Such. Fillet, no pot ser. || A. Farigola. Una mica arregladet anirà lo can-can. Lo demás be. Lo del Almanach no va passar com vosté creu, sino que habent sobrat molt original del donat á las caixas, va haberhi la pega de que no n' hi posessen gens de vosté; y va anar lo seu nom á la portada, porque tenia composicions destinadas á anarhi. Si vol donar una pas-sada per la nostra direcció, darém un repàs á las composicions que tenim de vosté per si vol fer us d' algunas d' ellas. || Plagas. Lo sonet be. Veurém si podrém aprofitar també alguns epigramas, que avuy no son pas prou cayos. || Pintor de Vilanova. Aprofitém la poesia. Lo demás es flux. No porti pressa pels originals antichs, porque ne tenim á cabassos, y es impossible acontentar á tot-hom. || Tros de coniam. ¿Francament? Donchs molt dolents. || Traductor de Llenguas. Pot passar quan vulgui, home de Deu, que nosaltres no som de cumpliments. Arregladeta anirà la poesia. L' altra atrassada ja no la tindrem, porque 'ls originals que no aprofitém luego serveixen per altres cosas. || Pastanaga. Lo pseudonim li va que ni pintat. || Corresponsal de Vich. Mil gracias per las noticias. || Lluís Pujol de Vilanova. Aprofitaré lo primer epigrama.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastros
96, Ronda de la Universitat, 96

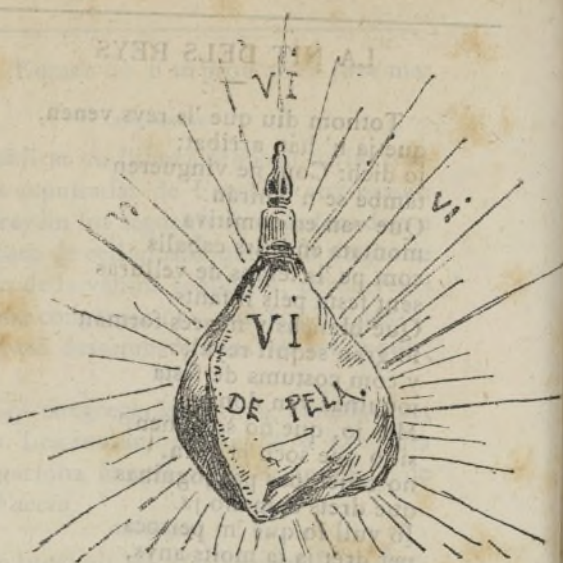
LOS REYS

Reys pacífichs

Los reys de la canalla

Lo rey dels bigayres

Lo rey per las xicotas

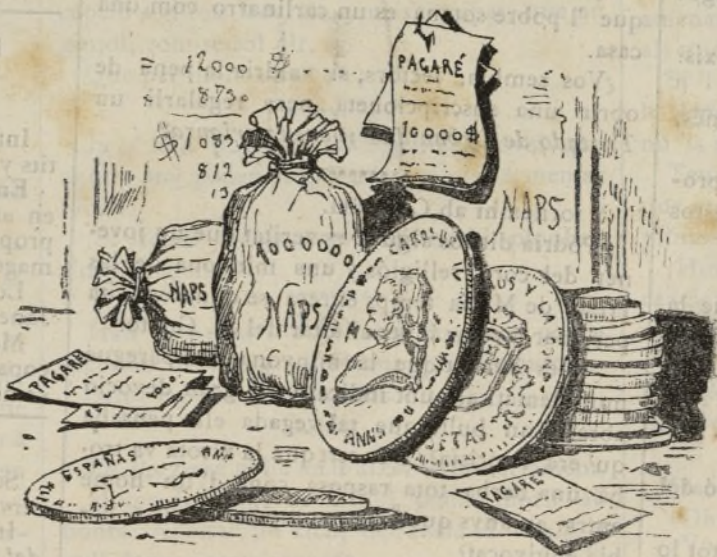
Lo rey de casa

Te un rey al cos

Los reys de aquestos dias

Lo rey del mon

Li han portat los reys (ey l'absoluta)

